

Sreda, 8. junij 2016

P8_TA(2016)0260

Ratifikacija in pristop k Protokolu iz leta 2010 h konvenciji o nevarnih in zdravju škodljivih snovi glede vidikov, povezanih s pravosodnim sodelovanjem v civilnih zadevah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2016 o osnutku sklepa Sveta o ratifikaciji in pristopu k Protokolu iz leta 2010 k Mednarodni konvenciji o odgovornosti in nadomestilu škode v zvezi s prevozom nevarnih in zdravju škodljivih snovi po morju s strani držav članic v interesu Evropske unije glede vidikov, povezanih s pravosodnim sodelovanjem v civilnih zadevah (14112/2015 – C8-0409/2015 – 2015/0136(NLE))

(2018/C 086/36)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka Sklepa Sveta (14112/2015),
- ob upoštevanju prošnje Sveta za odobritev Parlamenta na podlagi člena 81 in člena 218(6)(a)(v) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0409/2015),
- ob upoštevanju člena 3(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Protokola št. 22 o posebnem stališču Danske, ki je priložen Pogodbama,
- ob upoštevanju mnenja Sodišča z dne 14. oktobra 2014⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije o odgovornosti in nadomestilu škode v zvezi s prevozom nevarnih in zdravju škodljivih snovi po morju iz leta 1996 (v nadaljnjem besedilu Konvencija HNS iz leta 1996),
- ob upoštevanju protokola iz leta 2010 h Konvenciji HNS iz leta 1996 (v nadaljnjem besedilu Konvencija HNS iz leta 2010),
- ob upoštevanju predloga sklepa Sveta (COM(2015)0305),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2002/971/ES z dne 18. novembra 2002 o pooblastilu državam članicam, da v interesu Skupnosti ratificirajo Konvencijo HNS iz leta 1996 ali pristopijo k njej⁽²⁾,
- ob upoštevanju predloga sklepa Sveta o pooblastitvi držav članic, da v interesu Evropske skupnosti ratificirajo Mednarodno konvencijo o odgovornosti in nadomestilu škode v zvezi s prevozom nevarnih in zdravju škodljivih snovi po morju iz leta 1996 (Konvencija HNS) (COM(2001)0674),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: prenovljena uredba Bruselj I),
- ob upoštevanju izjave Komisije o zapisniku Odbora stalnih predstavnikov in Sveta z dne 20. novembra in 8. decembra 2015⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju pisma z dne 18. septembra 2015, v katerem združenje ladijskih prevoznikov poziva države članice, naj čim prej ratificirajo Protokol iz leta 2010 h Konvenciji HNS ali pristopijo k njej, v skladu s predlogom Komisije⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Mnenje Sodišča z dne 14. oktobra 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

⁽²⁾ UL L 337, 13.12.2002, str. 55.

⁽³⁾ UL L 351, 20.12.2012, str. 1.

⁽⁴⁾ Dopis o točki 13142/15.

⁽⁵⁾ Na voljo na spletu na naslovu: <http://www.ics-shipping.org/docs/default-source/Submissions/EU/hazardous-and-noxious-substances.pdf>.

Sreda, 8. junij 2016

- ob upoštevanju člena 99(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju vmesnega poročila Odbora za pravne zadeve (A8-0190/2016),
- A. ker je cilj Konvencije HNS iz leta 2010, da bi prek specializiranega Mednarodnega odškodninskega sklada HNS zagotovili odgovornost ter plačilo primerne, hitrega in učinkovitega nadomestila za škodo, povzročeno osebam, premoženju in okolju zaradi prevoza nevarnih in zdravju škodljivih snovi po morju;
- B. ker so osnovna načela, na katerih temeljijo konvencije Mednarodne pomorske organizacije, tudi konvencija HNS iz leta 2010, objektivna odgovornost lastnikov ladij, obvezno zavarovanje za kritje škode, ki nastane tretjim osebam, pravica do neposrednega uveljavljanja pravic oseb, ki so utrpeli škodo, zoper zavarovalnico, omejitev odgovornosti in, v primeru nafte ter nevarnih in zdravju škodljivih snovi, posebni sklad za odškodnine, iz katerega se izplača odškodnina, če preseže odgovornost lastnika ladje;
- C. ker je po eni strani namen Konvencije uveljaviti načelo odgovornosti povzročitelja in načeli preprečevanja in previdnosti, da se v primeru morebitne okoljske škode sprejmejo preventivni ukrepi, zaradi česar spada v okvir okoljske politike Unije in njenih splošnih načel na področju okolja, po drugi strani pa je njen cilj urejanje vprašanj, ki se pojavijo zaradi škode, ki jo povzroča pomorski promet, ter preprečevanje ali omejitev te škode, zaradi česar spada v okvir prometne politike EU;
- D. ker Konvencija HNS iz leta 2010 vsebuje pravila o pristojnosti sodišč držav pogodbenic za zahtevke oseb, ki so utrpeli škodo, zajeto v konvenciji, proti lastniku, njegovi zavarovalnici ali posebnem skladu HNS za odškodnine, zajema pa tudi predpise o priznavanju in izvrševanju sodnih odločb s strani sodišč držav pogodbenic;
- E. ker bi v skladu s predlogom Komisije (COM(2015)0305) sklenitev Konvencije HNS iz leta 2010 tako vplivala na področje uporabe in predpise iz prenovljene uredbe Bruselj I;
- F. ker prenovljena uredba Bruselj I omogoča več podlag za pristojnost, obenem pa je v poglavju IV Konvencije HNS iz leta 2010 vzpostavljena zelo stroga ureditev pristojnosti, priznavanja in izvrševanja, da bi zagotovili enake pogoje za vlagatelje in zagotovili enako uporabo pravil o odgovornosti in plačilu škode;
- G. ker tako specifičnost ureditve pristojnosti v Konvenciji HNS iz leta 2010, katere cilj je zagotoviti, da bi žrtve nesreč lahko imele korist od jasnih postopkovnih pravil in pravne varnosti, s čimer bi izboljšali uspešnost zahtevkov na sodiščih, kot tudi pričakovane pravne in praktične težave pri izvajanju ločene ureditve pristojnosti v Uniji, ki se razlikuje od ureditve, ki velja za druge pogodbenice Konvencije HNS iz leta 2010, upravičujejo odstopanje od splošne uporabe prenovljene uredbe Bruselj I;
- H. ker je Danska izvzeta iz uporabe Naslova V tretjega dela PDEU in ne sodeluje pri sprejemanju predlaganega sklepa Sveta, ki zadeva vidike, povezane s pravosodnim sodelovanjem v civilnih zadevah;
- I. ker je bilo prekrivanje pravil Konvencije HNS iz leta 2010 in pravil Unije glede pravosodnega sodelovanja v civilnih in gospodarskih zadevah pravna podlaga za Sklep Sveta 2002/971/ES, vendar je Protokol HNS iz leta 2010 spremenil Konvencijo HNS iz leta 1996, zato je treba vpliv Konvencije HNS iz leta 2010 na pravila EU oceniti ob upoštevanju področja uporabe in predpisov Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/35/ES o okoljski odgovornosti⁽¹⁾, ki je postala del pravnega reda Unije po tem, ko je bil sprejet Sklep Sveta 2002/971/ES;

⁽¹⁾ Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L 143, 30.4.2004, str. 56).

Sreda, 8. junij 2016

- J. ker direktiva o okoljski odgovornosti iz svojega področja uporabe izključuje okoljsko škodo ali neposredno grožnjo takšne škode, ki jo vključuje Konvencija HNS iz leta 2010, ko le-ta začne veljati (člen 4(2) in Priloga IV direktive o okoljski odgovornosti);
- K. ker Konvencija HNS iz leta 2010 vzpostavlja objektivno odgovornost lastnika ladje za vso škodo, nastalo zaradi prevoza nevarnih in zdravju škodljivih snovi po morju iz Konvencije, in obveznost lastnika, da za kritje svoje odškodninske odgovornosti v skladu s konvencijo sklene zavarovanje ali pridobi drugo finančno jamstvo, ta namen pa prepoveduje tudi vse zahtevke proti lastniku ladje, ki niso v skladu z omenjeno konvencijo (člen 7(4)(5));
- L. ker obstaja tveganje, da bosta za sektor ladijskega prevoza obenem veljali dve različni ureditvi, ureditev Unije in mednarodna ureditev, kar bi lahko povzročilo razlike tudi za žrtve onesnaževanja, kot so obalne skupnosti, ribiči itd., bilo pa bi tudi v neskladju z duhom Konvencije HNS iz leta 2010, če ne bodo vse države članice ratificirale ali pristopile h Konvenciji HNS iz leta 2010 v istem časovnem obdobju;
- M. ker so se druge konvencije Mednarodne pomorske organizacije, ki so navedene v Prilogi IV direktive o okoljski odgovornosti, izkazale za uspešne, saj jim je uspelo najti ravnovesje med okoljskimi in komercialnimi interesi z jasnim usmerjanjem odgovornosti, saj je tako običajno jasno, kdo je odgovorna stranka, ter z uvedbo obveznega zavarovanja in mehanizmov hitrih nadomestil, ki niso omejeni le na okoljsko škodo;
1. poziva Svet in Komisijo, naj upoštevata naslednja priporočila:
- (i) Zagotoviti je treba, da mednarodne zaveze, ki bodo nastale z ratifikacijo Konvencije HNS iz leta 2010 ali s pristopom k njej, ne bodo negativno vplivale na enotnost, celovitost in učinkovitost skupnih pravil Unije, v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča ⁽¹⁾;
- (ii) V zvezi s tem je treba biti bolj pozoren na prekrivanje prenovljene direktive Bruselj I in Konvencije HNS iz leta 2010, kar zadeva postopkovna pravila za zahtevke in tožbe v skladu z omenjeno konvencijo na sodiščih držav pogodbenic;
- (iii) Z vsemi primernimi ukrepi je treba zmanjšati možnosti za kolizijo med direktivo o okoljski odgovornosti in Konvencijo HNS iz leta 2010, in sicer je treba zagotoviti, da države članice, ki so ratificirale konvencijo ali pristopile k njej, v celoti spoštujejo klavzulo o izključnosti iz člena 7(4) in (5) Konvencije HNS iz leta 2010, po kateri se lahko proti lastniku ladje vložijo le zahtevki, ki so v skladu z omenjeno konvencijo;
- (iv) Zmanjšati je treba tudi tveganje, da nastane in se utrdi konkurenčno slabši položaj za države, ki so pripravljene pristopiti h Konvenciji HNS iz leta 2010, v primerjavi s tistimi, ki želijo odlašati s tem procesom in biti še naprej vezane le na direktivo o okoljski odgovornosti;
- (v) Odpraviti je treba trajni soobstoj dveh ureditev odgovornosti na morju, evropske in mednarodne, saj bi to povzročilo drobljenje zakonodaje Unije in ogrozilo jasno usmerjanje odgovornosti ter bi lahko privedlo do dolgotrajnih in dragih pravnih postopkov v škodo žrtev in sektorja ladijskega prevoza;
- (vi) V zvezi s tem je treba zagotoviti, da se državam članicam naloži jasna obveznost, da morajo sprejeti vse potrebne ukrepe za doseg konkretnega rezultata, se pravi ratifikacije Konvencije HNS iz leta 2010 ali pristopa k njej v razumnem roku, ki ne bi smel biti daljši od dveh let od začetka veljavnosti sklepa Sveta;

⁽¹⁾ Mnenje Sodišča z dne 19. marca 1993, 2/91, ECLI:EU:C:1993:106, odstavek 25; Sodba Sodišča z dne 5. novembra 2002, Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Danski, C-467/98, ECLI:EU:C:2002:625, odstavek 82; Mnenje Sodišča z dne 7. februarja 2006, 1/03, ECLI:EU:C:2006:81, odstavka 120 in 126; Mnenje Sodišča z dne 14. oktobra 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Sreda, 8. junij 2016

2. končuje z ugotovitvijo, da bo ta resolucija še ena priložnost, da Svet in Komisija obravnavata priporočila iz odstavka 1;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj zahteva nadaljnjo razpravo s Komisijo in Svetom;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
-